

[Veistrup.]

ud i Praksis opfordrer til Velleved end-sige Ødslen med Brændsel. Jeg anser Lovforslaget for en naturlig Konsekvens af Prisudviklingen, derfor anbefaler jeg det til velvillig Behandling og Vedtagelse.

Det er rigtigt, som det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) sagde, at Hjælpen kunde være ydet paa et langt bredere Grundlag. Man har begrænset sig til det, som ligger lige for, nemlig den mægtige Forhøjelse af Brændselsprisen, der er foregaaet; skulde man ogsaa tage Hensyn til de Prisforhøjelser, som har fundet Sted paa andre Livsforhold, vilde det være ganske andre Beløb og en hel Mængde andre Mennesker, det vilde komme til at dreje sig om, og det vilde sikkert blive en ganske overordentlig kostbar Foranstaltning.

Det ærede Medlem var meget utilfreds med, at Arbejdsløsheds-kasse-medlemmerne skulde have 36 Kr. mod Rentenydernes 30 Kr., idet det ærede Medlem sagde, at de gamle og syge trængte til mere Varme. Men det ærede Medlem maa erindre, at det kunde træffe sig, at adskillige af de arbejdsløse, der her er Tale om, sad med en Familie og en Flok Børn; i Almindelighed maa saadanne Folk ogsaa have betydelig større Lejlighed end de, der sidder og lever af en lille Aldersrente eller Invalidere. Derfor er der en rimelig og saglig Begrundelse for de Beløb, der er fastsat. Det ærede Medlem ankede ogsaa over Bestemmelserne om Pengenes Fremskaffelse og brugte det Udtryk, at det var meningsløst at sætte hele Refusionsmaskineriet i Gang. Mon det ikke netop skulde være en Lettelse for Kommunalraadene rundt omkring at anvende de Regler, som de er vant til at anvende. Jeg tror, det er rigtigt at holde sig inden for den Ramme, som engang er fastlagt, særlig i Socialloven. Det ærede Medlem sagde, at Kommunerne var overanspændte, men vilde Kommunerne ikke blive langt mere overanspændte, hvis de skulde udrede hele den Brændselshjælp, der her er Tale om, uden at Staten traadte til?

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack) mente, at man kunde henholde sig til Socialreformen; naar vi havde Socialreformen, var det hele klaret, saa var der ikke mere at gøre. Jeg maa dog gøre det

ærede Medlem opmærksom paa, at Socialreformen regnede med normale Forhold, men i Øjeblikket og gennem de senere Aar har vi den ene Gang efter den anden maattet gennemføre Foranstaltninger, som ikke havde Hjemmel i den bestaaende Lovgivning. Det ærede Medlem ved, at vi den ene Gang efter den anden paa Grund af særlige Forhold har maattet vedtage ekstraordinære Foranstaltninger for at komme igennem saa godt, som det overhovedet var muligt. Det ærede Medlem var ogsaa imod Ordningen med Hensyn til de arbejdsløshedsforsikrede arbejdsløse og gjorde opmærksom paa, at der efter hans Mening var en Urimelighed i, at de Mennesker, som havde forsikret sig, skulde have en Fordel fremfor de ikke-forsikrede. Det forekommer mig, at man har Lov til at tage et rimeligt Hensyn til de Mennesker, som har forsikret sig selv gennem Tiderne, og det er jo ganske overordentlig store Summer, de selv har ydet til Forsikringen. Jeg skal nævne, at for Aaret 1935—36 var Arbejdsløsheds-kassernes Indtægt 67 Mill. Kr., hvoraf Arbejderne selv havde indbetalt de 35,8 Mill. Kr. Det er dog, synes jeg, en saa respektabel Sum, at man maa anerkende dens Størrelse og tage Hensyn dertil, hvor der gives Lejlighed til det. Det er det, der sker her. Man har ment, at de Folk, som har forsikret sig i stor Udstrækning, bør der tages et rimeligt Hensyn til under saadanne vanskelige Forhold som dem, der er indtraadt med Hensyn til Brændselspriserne. Jeg synes ikke, der er noget som helst at indvende mod, at man tager dette Hensyn. Mit Parti vil i hvert Fald ikke gøre nogen Indvending derimod.

Jeg vil, som sagt, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse her i Tinget.

Unmack: Maaske skulde jeg gøre den ærede sidste Taler en Undskyldning for, at han ikke har hørt, hvad jeg sagde; men jeg har i alt Fald ikke sagt, at man skal henholde sig til Socialreformen. Nej, jeg har sagt, at dengang Socialreformen blev vedtaget, eller da den blev forelagt, blev der sagt, at naar den var vedtaget, skulde vi ikke oftere komme ud for disse forskellige Love om ekstra Hjælp. Det var mine Ord, og jeg tilføjede: Resultatet er blevet et andet. Men jeg sagde netop ogsaa,